

Hemvännen.

N:o 1.

Lördagen den 16 Januari.

1892.

Anmälan.

Härmedels tillkännagifves utkomsten af en ny, liten tidning, kallad „Hemvännen“. Den redigeras af den omtyckta signaturen „Signor Elia“, men hoppas tillika på medvärkan af för saken intresserade personer. Tidningen, som utkommer en gång i veckan — hvarje lördag —, skall innehålla lämplig lektyr för både unga och gamla; ty, förutom underhållande och omvädlande skönlitterära stycken, såsom noveller, sagor, berättelser, poetiska, humoristiska och dramatiska uppsatser, kommer att i hvarje nummer införas lärarika och undervisande meddelanden och rön ur naturhistorien m. m. En särskild förtjenst bör „Hemvännen“ besitta i sina läsares ögon till följd af den omständigheten, att dess redaktion med nöje emottager allehanda frågor och spörsmål, hvilka sedan publiceras och förses med svar i nästföljande nummer.

Tidningen kostar ingenting, men bedjas vänligast alla läsare och intresserade att insända en liten skärf för bekostandet af dess utkomst (d. v. s. till inköp af papper m. m.).

Slutligen emotser ett vänligt och öfverseende upptagande af denna bland dess läsare krets redaktören Signor E

Den lille Savojarden.

Från Frankten af Sigurd Ellä.

Under de första dagarna af den vackra årstiden, inemot början af Majmånad, gick jag en morgon ut på Fontainebleau-vägen att hemta frisk luft. Jag mötte ett barn med ett ansigte nästan lika svart som beck; emellertid lyfte en stråle af friskhet i hans ögon, som meddelade sig åt de mjölkhvita tänderna. Han gick glädtigt vägen framåt, sjungande en till hälften fransk till hälften italiensk visa. Jag gissade då mycket lätt, att det var en liten sotare. Jag fattades af lust att tilltala honom; jag frågade honom, hvärifrån han kom, hvort han gick, och om han hade mycket pengar.

— Jag kommer från Savojen, svarade han mig med ett bestämt uttryck, — och jag går till Paris. Hvad ankommet pengarna, har jag litet sedan, men också kan jag nöja mig med litet. För öfrigt hoppas jag fortjena mera än jag utgifver. Då jag anländer till Paris, skall jag etablera mig på kajerna, eller framför något palats och börja med att bli skoputsare; jag skall utföra uppdrag, jag skall göra små tjänster — för allt detta skall jag bli betalad. Smärningom skall jag göra mig känd, ty jag kommer framför allt att vara mycket ordentlig och frogen; och slutligen skall jag göra mig älskad af några välgörande människor, som stödja mig. Sedan, då jag blir större, skall

jag sysselsätta mig med ett nyttigare yrke; ty, hvad oss angår, veta vi aldrig hvad det vill säga att öfverlämnas sig åt lättnad. För öfrigt, huru rik jag en dag än skall vara, aldrig skall jag glömma min stas kars föräldrar som jag lemnat i det land där jag är född, och jag skall hvart år skicka dem mina besparingar, eller själf föra dem.

Jag beundrade detta älskvärda barn, som i en så späd ålder och i en så föga glad ställning, visade så mycket förstånd och mod. Jag späckade hans börs med några slantar, som jag gaf honom af godt hjärta, och jag lät honom gå, i det jag önskade honom alla den framgångar, han så väl förtjänade.

Skrattar bäst, som skrattar sist.

(Romaniserad historisk anekdot af Sigurd Ellä).

Detta gamla ordspråk besannas sig oerfyllt hörligt under människans lif. Till och med i historien finnas exempel därpå; som bevis vilja vi omtala följande lustiga anekdot:

Rudolf, Tysklands regent (vald 1272), var en tappert, klok och ädel man; genom sin öppenhetliga förtrohet och sitt medelätande sätt tillvann han sig allmän kärlek; han var särdeles anspråkslös och gick vanligtvis klädd i en grof grå rock, som han på krigståg själf skall hafva släpat; han tyckte mycket om att „incognito“ besöka olika hem för att få en inblick i hur de le den.

Under sin vistelse i staden Mainz, inträdde han en ruslig afton i en bagares boning och bad att få värma sig, ty det var kallt ute.

Bagarens hustru, en ogästvänlig och elak kvinna, kände ej Rudolf, utan svarade vresigt:

— Detta är intet värdshus. Hvad är ni för en landsstrykare?

— Min vän, återtog kejsaren, — ni kan väl ej vägra en fattig vandrare att uppehålla sig ett ögonblick under ert tak och värma sig vid den sköna brasan, som jag ser flamma i er spisel. I sanning, det förlor jag er ej om.

— Jag bryr mig sju om, hvad ni förlor och hvad ni ej förlor, genmälte bagarhustrun barskt, — hufvudsaken är att ni packar er i väg, herr soldat.

Men Rudolf var ej hägad att så lätt uppgifva sin sak. Han beslöt att kupa den motspänstiga fienden — men blott genom goda ord.

— Min älskvärda kvinna, sade han, — kan jag...

— Älskvärd! ... Ha, ha, ha! afbröt bagarhustrun. — Älskvärd! Hvem har på de sista 25 åren kallat mig älskvärd! ja ~~hört~~ smilande skurk.

i beagnat något för starkt uti min goda bagarfru. Men kanske åter mig taga plats vid el:

den och kanske anger mig en af de sköna bullar, ni som bäst håller på att ~~bräda~~ ^{grädda}

kvinnan, som hela tiden sysslats vid regnen, blef nu uppvaktad öfver denna oförskämde af en främmande landsstrykare, fattade i en soppquest och skrek:

— Ut, ni gamla, förtorkade, lissmande skålm! Ni rödnästa, oförskämda kanakij! Ah, ni tjuf, ni bedragare, ni tvåfaldiga skurk! Vel hut, usling! Jag skall lära er, jag! Ut, säges jag, ut till din tiggarkam!

Och hon bekräftade sina ord därmed, att hon rusade på Rudolf och vakt af körde ut honom med qvasten, — den otäcka karingen! Men kejsaren tillropade henne denna varning:

— Kom i häg, min gästvänliga fru, det gamla ordspråket: skrattat bäst, som skrattat sist! Med dessa ord aflägsnade han sig.

— Hvad skulle jag ha att frukta af dig, du ruttne soldat-knucka, fick Rudolf bli svart.

Emellertid anlände kejsaren till sitt slott och beslöt tukta den otäcka bagarhustrun.

Han sände henne en flaska vin jemte en hälsning från den gamla soldaten. Ytterligt förskräckt sprang hon då till slottet för att bejda kejsaren om nåd. Men den goda fursten lät henne till straff blott upprepa allt hvad hon sagt mot honom — och det i hela hofvets närvaro och till dess förtas

Skvarjehanda företeelser i naturen.

1. Om Eldkulor.

Eldkula kallas det naturfenomen, som visar sig under snabb flykt öfver jorden i form af en brinnande kula, efterföljd af en lysande svans, ~~älm~~ ^{älm} ~~stone~~ 4 eller 5 gånger så lång som kulans diameter. Den består af en järnkallig massa blandad med svavel och några andra dels metalliska dels ~~metalliska~~ jordaktiga ämnen.

Eldkulans riktning emot jorden är med eller mindre sned. Ibland har man lyckats märka, att de smula omkring under sitt löpp, liksom på en axel. Dess utseende är i början likt en klar stjärnas, men ju närmare de komma jorden, dess mera tilltagel deras synbara storlek, som stundom vädes ända till månens - ja, ännu större. Dess lys är klarare än månens, och man har vid skenet någon gång kunnat läsa den finaste stiel. Dess hastighet är ganska betydlig. Man har ibland hört ett fräsande i luften under deras fart, och fenomenet har varit ifrån 16 sekunder till flere minuter.

Understundom nedfalla eldkulorna hela, men

oftast sönderspringa de på något afstånd ifrån jorden och förorsaka en knall, så att husen skaka därvid. Då nedre stegar, stycken af eldkulans massa, och om man skydder att uppsöka dessa bitar, finner man, att de gått djupt ned i jorden och där ännu ligga varma.

Fluru dessa stegar kommit i luften eller hvar ifrån de blifvit utkastade, har man ej kunnat utreda. Chånge gissningar hafva i detta afseende gjorts, men de äro blott sannolika, ej bekräftade.

Vi vilja nu anföra några berättelser om dylika fenomen:

I Bologna i Italien såg man år 1719 en eldkula, hvilken tycktes vara stö som fullmånen och lyfte som den uppgående solen. På dess yta visade sig fyra öppningar, var hvilka frambröta lågor och rök. Hon utbredde öfverallt en svavelrök och söndersprung med en anseelig knall.

År 1748 visade sig en eldkula långt ut på hafvet, hon tycktes stryka utmed hafsytan, och passade förbi ett skepp på ungefärlig 50 meters (50 alnars) afstånd. Hon söndersprängdes hon med ett buller, lika stort som det af flere på en gång lossade kanoner, skedade skeppet, fyllde det med svavelrök, afbröt den ena masten och spräckte den andra, omkullkastade flera personer på deck och satade en i bland dem.

(Forts. i följ. nummer).

Skämt, Anekdoter m.m.

En holländsk ambassadör med ej så synnerligen stort snille, berättade en dag en kal, begynte skämta om sin ästerbuk och sade, slående på den: "Denna har, min sanner, kostat Staten vackra pengar!" - "Bättre hade varit, om dessa utgifter blifvit gjorda för ert hafvad," svarade då en fru.

Finkänslighet. En fyllbult låg i rännstenen på gatan; ett svin kökade just bredvid. - "Hur kan ni vara så sällskap med detta svin?" frågade en förbigående. - "Noff, off," sade svinet och lunkade bort.

Rektorn (den 14 januari): Jag uppräkna nu alla elever, namn, den som är tillståtes, svarar: ja, den som är korta, svarar: nej!

Nonalern (till den öfvervunnna): Lij upp, menniska, för att du är död!

Pristäflan !!!

Till nytta och nöje för våra ungdomsläsare och läsarinna tillställas i bland en pristäflan, där belöningen består i någon liten present. Som prof vilja vi här anföra en dylik täflans lösa.

a) För 12-15-åringar.

Översatt på egen hand till franska, tyska eller finska följande stycke: Den lilla hunden. En fröken vid namn Carolina gick en dag att promenera på stranden af en back. Hon påträffade där några elaka barn, som ville dränka en liten hund; hon kände medlidande öfver det stackars djuret, köpte det och bar det med sig till slottet, där hon bodde.

b) För 7-10-åringar.

Lös följande problem på egen hand:
1) Hvad gör sju och sju tillio gånger sju tillio och sju?
2) I ett sällskap voro 5 mödrar och 8 dottrar. dock delades 9 paron så, att hvar och en fick ett helt (ingen blef utan). Fluru gick det till?
3) Hur är ett häft Jussin Jussin minus två Jussin?

Meteorologiska observationer.

H: fos termometer kl. 12 hvarje dag ft. och med d. 14 Jan. 1892.

Torsd. d. 14 Jan. kl. 12. -5°C.

Fred. d. 15 Jan. kl. 12. -6°C.

Lörd. d. 16 Jan. kl. 12. -5°C.

Knutar att lösa.

Rebus, gåtor, charader etc.

1) A r b t 2) Upp till d th!

3) B got fvet. 4) Hvar, d(ejt) it?

6) Hvad är det som alltid figurer och tillika aldrig?

7) Hvar för säges man stund har gul i?

8) Hvad är det, som (spannt ord- haf) o haf?